

هو الله - ای ادیب دبستان عرفان و عندلیب بوستان ایقان، شمع روشن است و انوار ملکوت ابهی شاهد انجمن.

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۰۷

هو الله

ای ادیب دبستان عرفان و عندلیب بوستان ایقان، شمع روشن است و انوار ملکوت ابهی شاهد انجمن. نسیم ریاض الهی در هبوست و شمیم غیاض رحمانی جاذب قلوب. اشعه ساطعه منور آفاقت و روائح طیبه معطر مشام هر مشتاق. جنود تأیید از ملکوت ابهی در هجوم است و ملائکه تقدیس از جبروت هدی در صعود و نزول رشحات عنایت از سحاب هدایت متابعت و طفحات موهبت از کأس احدیت متواصل. الحان طیور شکور محیر مدارک و شعور است و اسرار حقائق حشر و نشور مصور یوم ینفخ فی الصور. پس باین فضل و الطاف جمال قدم دل را شاد و خرم نما و آزاد از هر غم و الم گرد در بحر سرور بی پایان غوطه خور و در فضای جانفزای روح و ریحان سیر و سیاحت نما. گوشرا از هر آوازی منع کن و از سروش ملکوت ابهی ندای حی علی الفلاح شنو. چشم را از مشاهده لوازم امکانی ببند و بافق الهی نظر فرما. دبستانی در این بوستان بگشا و ادیب عشق شو و درس حقائق و معانی ده. زبانرا بستایش و نیایش آفتاب جهان آفرینش بگشا و اجسام میته و اجساد مرده را حیات جاودانی بخش. دستی از آستین بر آر و ید بیضائی بنما عصای یقینی بینداز و

ORIGINAL

AUDIO

ماران شبهاترا محو و نابود کن. بحر اوهام را خرق کن و با سپاه عرفان مرور نما. رود خون شکو کرا بسلسبیل
هدی تبدیل بخش از صحرای طور وجود نور موهبت حضرت ابهی آشکار کن و مشتاق مشاهده لمعه نور گرد
دقیقه آرام مگیر و لمحہ استراحت مجو وقت سیف قاطعت و فرصت نور ساطع. شمع هدایتی بر افروز و پرده
غفلت اهل امکانرا بسوز. جمال ابهی از ملکوت غیب و جبروت لاریب تأیید میفرماید و افواج عون و صون او
چون تتابع امواج میرسد. اگر چه ضعیف و ذلیل و حقیریم لکن ملجأ و پناه آستان آن حیّ توانا است و پشت و
متکا جبل نصر و تأیید ربّ بی همتا. و البهاء علیک و علی کلّ ثابت علی میثاق الله (ع ع)

